

Cântec

Petrache Mariana

Mă scufund în limpezimea din fântâni,
Și mă țin de pământ să prind rădăcini
Ce te miri că te-aștept îngândurată pe prispă
Când alegi depărtările plecând în pripă?

Alergăm prin vară ținând sfoara unui zmeu,
Lunecăm prin iarbă, ajungem la apogeu
Oblojindu-mi rănilor cu lacrimi de argint,
Îmi umpli sufletul cu leacuri și alint,

Pedepsindu-mă uneori fără rost,
Mă alungi din brațe, mă lași fără adăpost
Și mă tem pentru ziua de mâine
Că te aștept în zadar printre coline.

Când rafale de vânt ne aruncă-n tăcere,
Iluzii se prăbușesc și rămân fără vedere
Privim deasupra, buimaci, stelele stinse,
Căutăm ursita în nopțile albe fără vise.

Început sau sfârșit împreună împărțim
N-avem nevoie de cuvinte să ne iubim
Îmbrăcați în cămașa inocentă din copilărie
Născocim povești, trăim clipa-n fantezie